

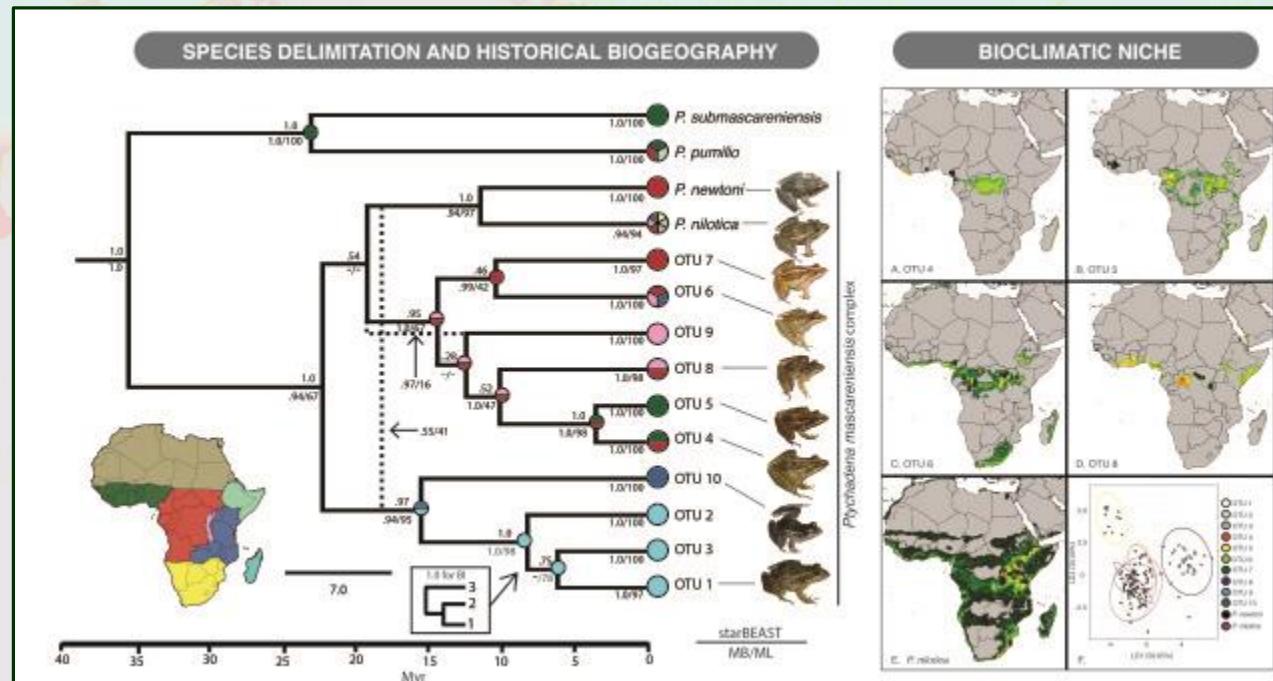
Biogeografie

Vladimir Randelović - Biogeografija

Istorijska biogeografija

Da bi smo bolje razumeli sadašnjost, neophodno je dobro poznavati prošlost!

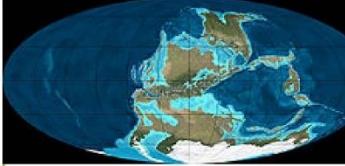
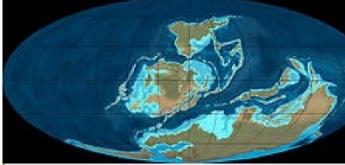
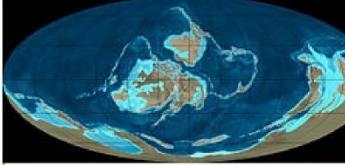
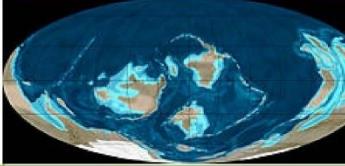
Za tumačenje prošlosti pojedinih grupa organizama najčešće su upotrebljavani fosilni nalazi njihovih predaka, a poslednjih dvadesetak godina i molekularne metode kojima se može odrediti starost pojedinih vrsta.

Raznovrsnost žaba iz roda *Ptychadena* u Africi, ne bi se mogla razumeti bez poznavanja njegovog istorijskog razvoja.

Razvoj flore i faune u paleozoiku

Paleozoik

Paleozoik					
Perm	299.0		U početku ledeno doba, pa otopljavanje i na kraju veoma topla klima; efekat staklene baštne	Krajem perma najveće masovno izumiranje živih bića; nestale sve listolike biljke	Izumrli trilobiti i većina kopnenih i morskih životinja; pojavile se dve grupe gmiz.: zveroliki (preteče sisara) i diapsidni (preteče dinosaurusa)
Karbon	359.2		U početku uglavnom topla, kasnije zahlađenje, koje se završava ledenim dobom	Šume drvenastih prečica, rastavica i primitivnih semenica	Kopneni beskičmenjaci - insekti; vodozemci; primitivni gmizavci
Devon	416.0		Relativno topao period bez ledenih doba	Pojava paprati Archaeopteris	Dvodihalice (Diplopoda) i Crosopteriidae; pojava prvih vodozemaca
Silur	443.7		Stabilna i topla	Rhyniophyta	Izražen diverzitet bezviličnih riba; prve ribe sa vilicom i koštanim skeletom (Osteichthyes)
Ordovicijum	488.3		Njapre jako topla sa efektom staklene baštne; pre oko 460 mil. god. ledeno doba	Marchtiophyta	Izrazita adaptivna radijacija; pojava Ostracoderma (Agnatha)

Paleozoik je duga geološka era u razvoju Zemlje koja je počela pre oko 542, a trajala je do pre oko 251 milion godina. Naziv potiče od grčkih reči „paleo“ (stari) i „zooik“ (život). Paleozoik je prva (najstarija) era eona fanerozoika.

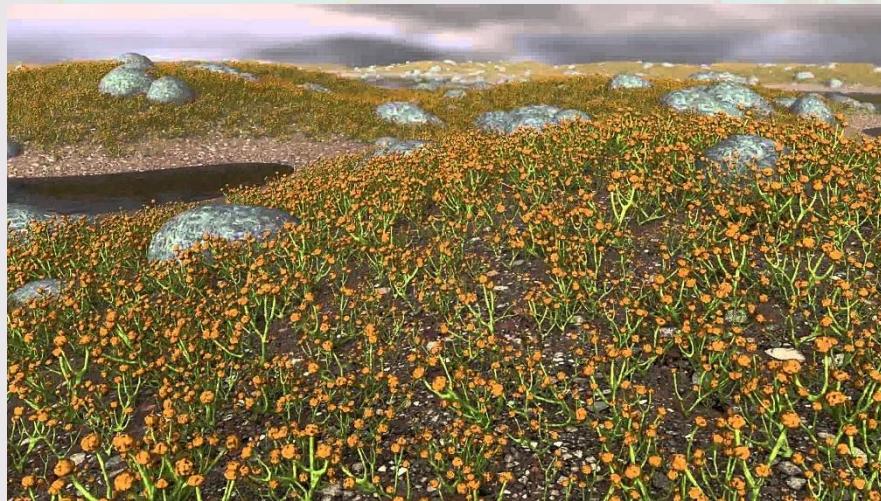
Razvoj flore i vegetacije u paleozoiku

Era paleozoika se odlikuje pojavljivanjem najpre kopnenih biljaka, a ubrzo (!!!) i kopnenih životinja.

Prema najnovijim podacima prve biljke koje su naselile kopno su *Marchantiophyta*. Međutim, fosilni dokazi postoje tek za *Rhyniophyta*, koje su kopno naselile krajem silura.

Cooksonia

U vegetaciji je dominirala Cooksonia

Srednji silur, pre oko 425 mil god

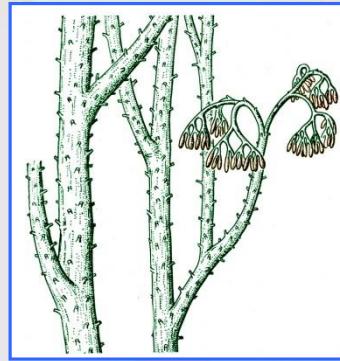

Rečnik:
vegetacija - biljni pokrivač

Raspored kopna i mora u siluru

Razvoj flore i vegetacije u paleozoiku

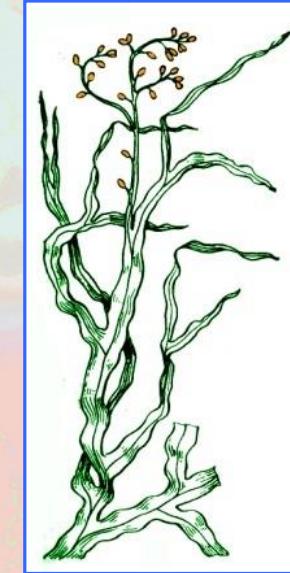
Krajem silura i početkom devona vaskularne biljke su osvojile delove kopna neposredno uz more. U vegetaciji se javlja veći broj rinofita: *Rhynia*, *Psilophyton*, *Taenioocrada*, *Zosterophyllum* i druge.

Psilophyton princeps

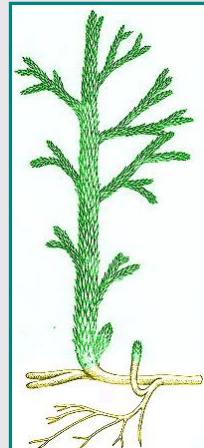
Rhynia

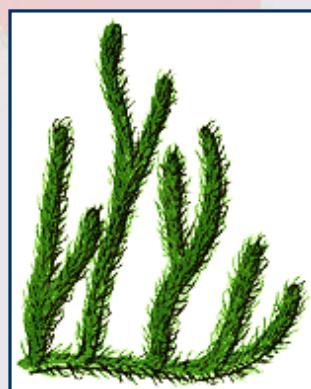
Taenioocrada

Zosterophyllum

Asteroxylon

Baragwanthia

U to vreme pojavljuju se preteče prečica - *Asteroxylon* i *Baragwanthia*.

Razvoj flore i vegetacije u paleozoiku

Današnji najbliži srodnici rinija su rodovi *Psilotum* i *Tmesipteris* iz razdela Psilotophyta. Ove epifitske biljke žive u tropskim i suptropskim predelima Azije.

Psilotum nudum

Tmesipteris norfolkensis

Recentni srodnici rinija pripadaju razdelu Psilotophyta

Rečnik:

epifite - biljke koje žive na drugim biljkama

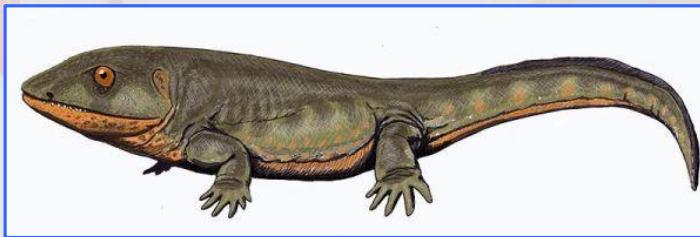
recentan - sadašnji, savremen

Kopnena flora i fauna u paleozoiku

Tokom devona vaskularne biljke sve više osvajaju kopnena prostranstva. Karakteristično je pojavljivanje drvenaste paprati iz roda *Archaeopteris*, koja dominira u vegetaciji gornjeg devona i donjeg karbona.

U devonu se pojavljuju dvodihalice (Dipnoa) i šakoperke (Crossopterygii), koje nagoćeštavaju prelazak kičmenjaka na kopneni način života. Krajem devona pojavljuju se prvi vodozemci.

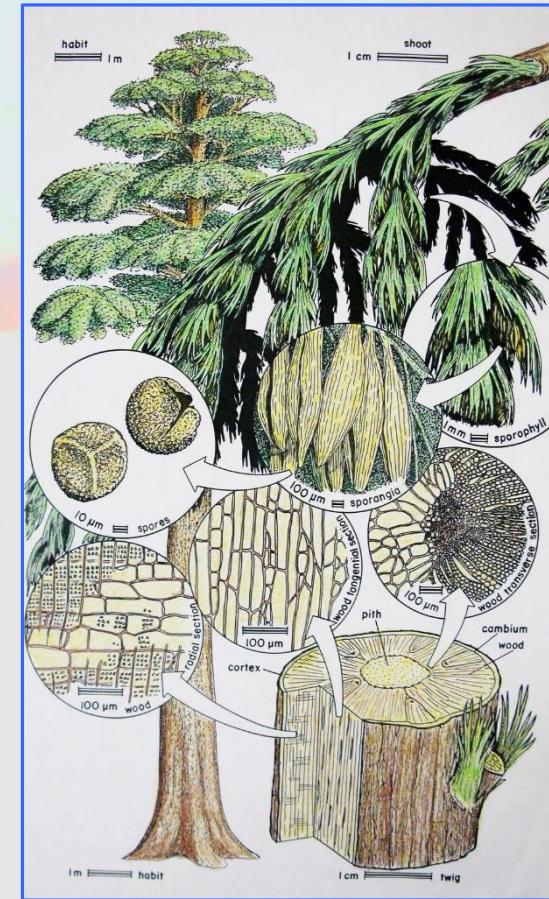

Pederpes finneyae

Jedan od prvih tetrapodnih kičmenjaka je vodozemac pronađen na tlu nekadašnje Laurentie (današnja Severna Amerika)

Rečnik:

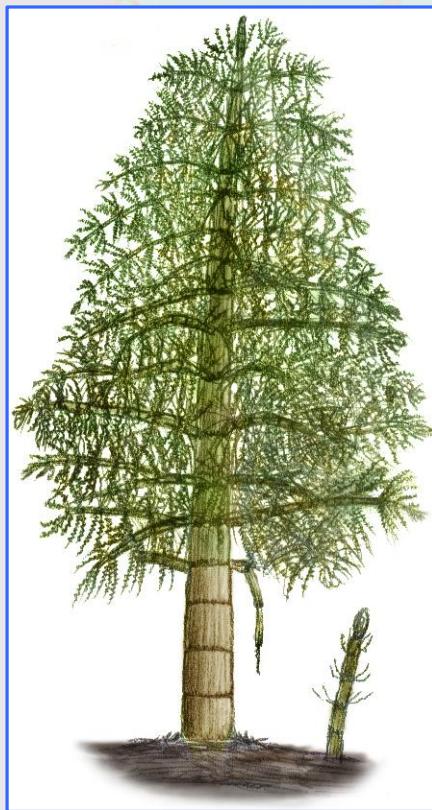
tetrapodni kičmenjaci - četvoronošci;
kičmenjaci sa četiri ekstremiteta

Archaeopteris

Kopnena flora i fauna u paleozoiku

Karbon je period kada primat u vegetaciji preuzimaju drvenaste prečice, rastavići i paprati. Među drvenastim prečicama ističu se *Lepidodendron* i *Sigillaria*, a među drvenastim rastavićima *Calamites*. Krajem devona izumiru rinije.

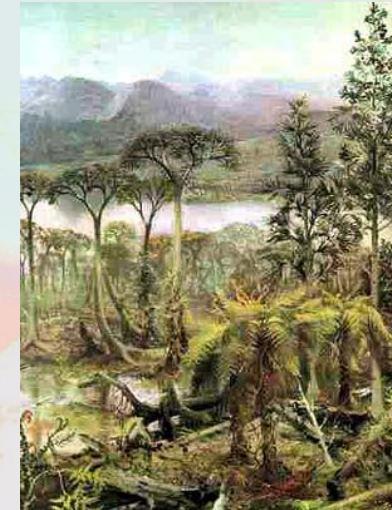
Calamites

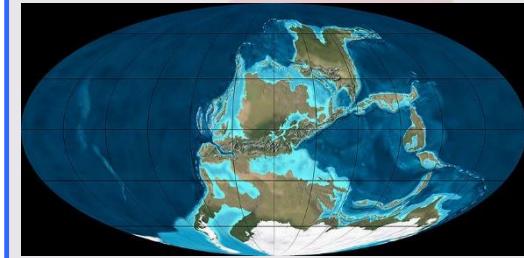
Lepidodendron

Sigillaria

Karbonska šuma

Raspored kopna i mora

Kopneni flora i fauna u paleozoiku

U karbonu se pojavljuju kopneni beskičmenjaci - insekti. Vodozemci diverzifikuju. Na području Evrope i S. Amerike pronađeni su fosili većeg broja vrsta reptiloidnih vodozemaca.

Amphibamus (vodozemac iz karbona, pronađen na području Severne Amerike i Evrope)

Gephyrostegus bohemicus (reptiloliki vodozemac iz karbona, pronađen na području Evrope)

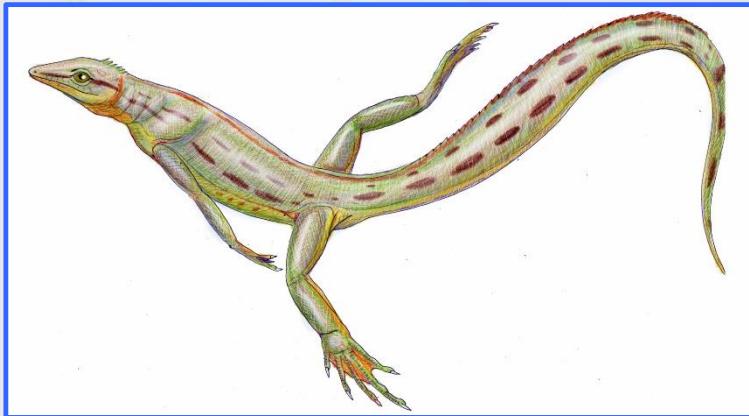
Rečnik:

diverzifikacija - povećavanje raznovrsnosti organizama

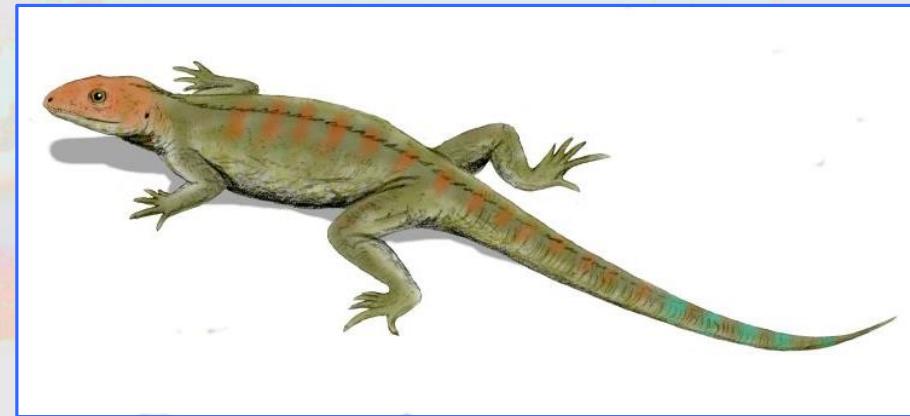

Kopnena flora i fauna u paleozoiku

U karbonu se pojavljuju i primitivni gmizavci, koji su uglavnom gušteroliki, a najveći broj rodova je poznat sa tla današnje S. Amerike. Na području Evrope pronađeni su malobrojni ostaci dve vrste iz rodova *Brouffia* i *Coelostegus*.

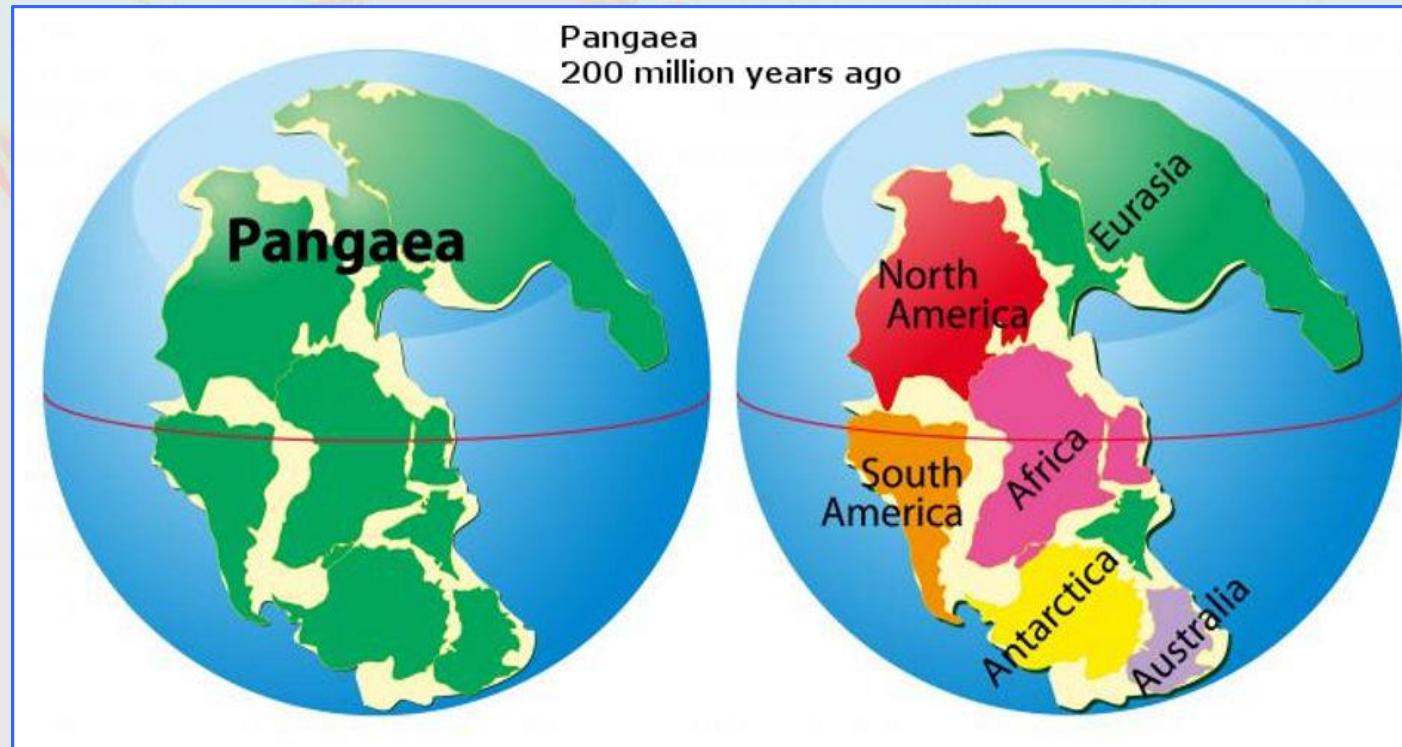
Spinoaequalis (gmizavac iz karbona, pronađen na području Severne Amerike)

Hylonomus (gmizavac iz karbona, pronađen na području Severne Amerike)

Kopnena flora i faune u paleozoiku

Pri kraju karbona klima postaje sve hladnija, što dovodi do ledenog doba, koje se nastavlja i na početku **perma**. Kontinentalne ploče se gotovo u potpunosti spajaju (Pangea). Naglo zahlađenje dovodi do značajnih promena u vegetaciji, tako da primat preuzimaju semene paprati (*Glossopteris*) i golosemenice, a smanjuje se brojnost prečica, kao što su *Lepidodendron* i *Sigillaria*.

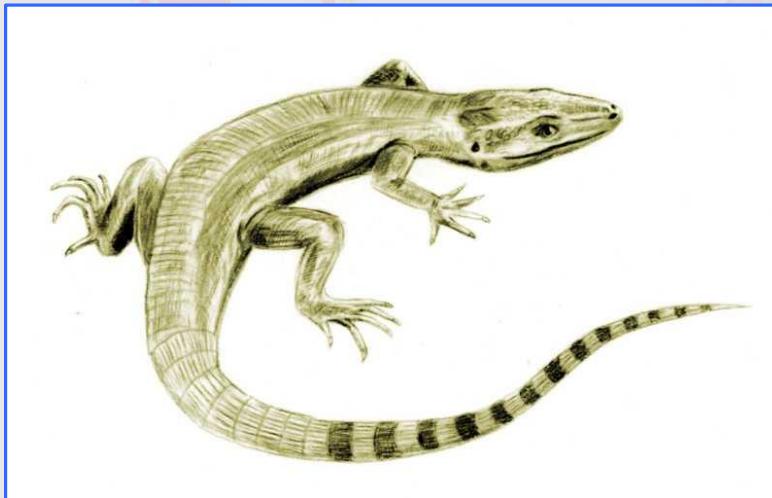
Raspored kopna i mora u permu

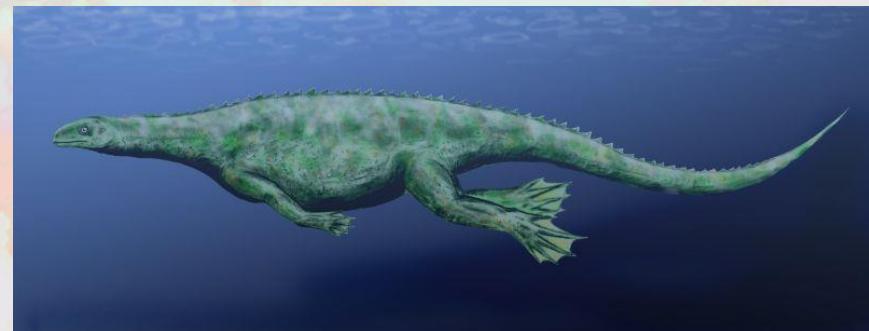
Kopneni flora i fauna u paleozoiku

Nakon ledenog doba klima postaje znatno toplija, a krajem perma veoma topla, što dovodi do efekta staklene bašte, usled čega masovno izumiru gotovo svi kopneni i morski kičmenjaci i biljke sa listovima. Močvarne karbonske šume počinju da se suše i bivaju zamenjene šumama golosemenica u kojima dominiraju preteče četinara, cikasa i ginka.

Pojavljuju se dve velike grupe gmizavaca – zveroliki gmizavci (*Synapsida*, preteče sisara) i diapsidni gmizavci (*Sauropsida*, preteče dinosaurusa i ptica).

Archaeothyris (*Synapsida*)

Claudiosaurus (*Sauropsida*), Madagaskar

Rečnik:

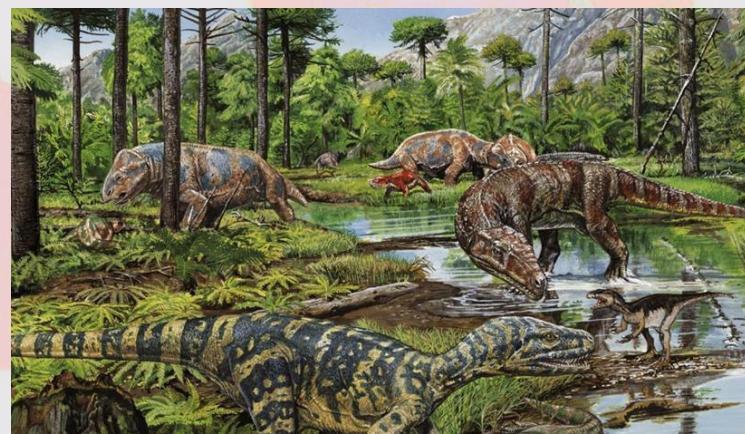
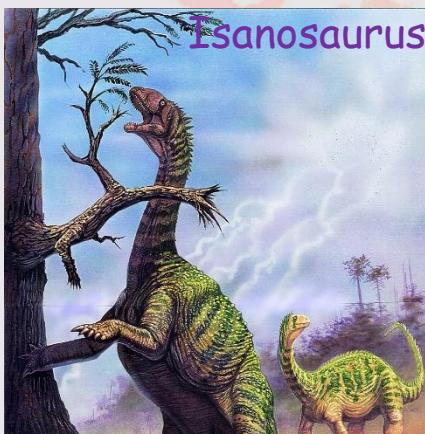
diapsidni - sa dve slepoočne jame na temporalnoj kosti lobanje
sinapsidni - sa jednom slepoočnom jamom

Biljni i životinjski svet u mezozoiku

Mezozoik

Kreda			Topla, bez leda na polovima	Izumrle Benettitopsida Pojavljuju se skrivenosemenice	Izumiranje dinosaurusa krajem perioda Počele; dominiraju dinosauri
Gornja	99.6				
Donja	145.5				
Jura			Topla i suva	Dominiraju zimzelene golosemenice	Raznovrsni krupni dinosauri, primitivni sisari i prve ptice (Archeopteryx)
Gornja	161.2				
Srednja	175.6				
Donja	199.6				
Trijas			Topla i suva sa izraženim godišnjim dobima	Cikasi i srodnici ginka; semenice dominiraju u vegetaciji Semene paprati	Dominacija gmizavaca i pojava dinosaurusa; pojava prvi sisara; procvat amonita u morima
Gornji	228.0				
Srednji	245.0				
Donji	251.0				

Mezozoik je geološka era u razvoju Zemlje koja je počela pre oko 251, a trajala je do pre oko 66 miliona godina. Naziv potiče od grčkih reči „meso“ (srednji) i „zooik“ (život).

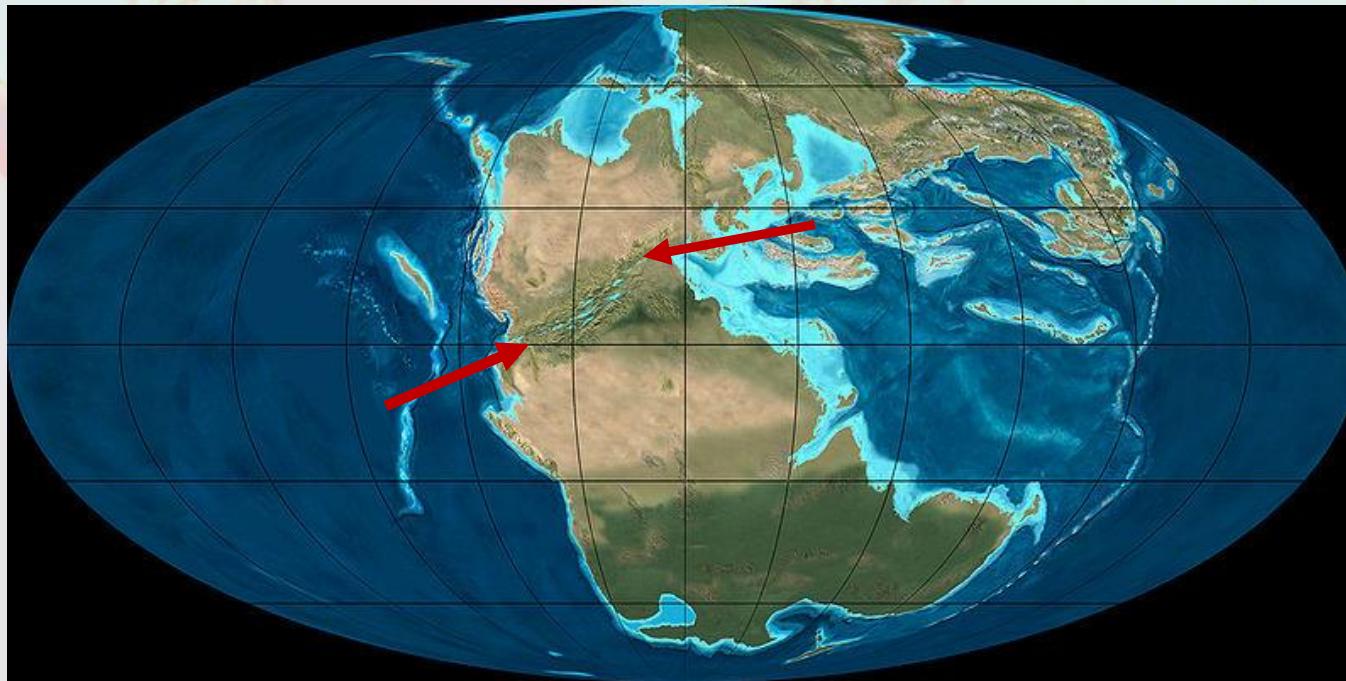

Biljni svet u mezozoiku - trijas

Era Mezozoika predstavlja period intenzivnog razvoja semenica, najpre golosemenica, a zatim i skrivenosemenica.

Era se deli na tri perioda: trijas, jura i kreda.

U toku **trijasa** Pangea se usled tektonike kontinentalnih ploča deli na severnu kont. pl. Lauraziju i južnu kont. pl. Gondvanu.

Raspored kopna i mora u trijasu

Biljni svet u mezozoiku - trijas

Veliko pustošenje vegetacije krajem perma odrazilo se i na njen raspored na početku trijasa. Veći kontinentalni deo kopna je bio pustinja, a vegetacija, u kojoj su dominirale mahovine i paprati, razvijala se u priobalnim delovima.

Četinarske šume u trijasu su se postepeno širile prema Ekvatoru

Golosemenice su opstale u višim geografskim širinama, što je doprinelo kasnijem širenju četinarskih šuma ka Ekvatoru. U ranom trijasu na severnoj polulopti, odnosno području **Laurazije**, dominiraju predstavnici Cycadopsida i Ginkgopsida. Takođe, pojavljuju se i Benetitopsida.

Biljni svet u mezozoiku - trijas

Na krajnjem jugu **Gondvane**, na početku trijasa, razvijala se šumska vegetacija u kojoj su dominirale semene paprati iz rođova *Dicroidium* i *Thinnfeldia*, dok je brojnost semene paprati *Glossopteris* opala.

Šume semenih paprati karakteristične su za Gondvanu u ranom trijasu

Sredinom trijasa u šumskoj vegetaciji Gondvane primat preuzimaju golosemenice, a pre svega primitivni četinari iz reda Voltziales i familije Podocarpaceae.

Krajem trijasa semene paprati gotovo potpuno nestaju i bivaju zamjenjene kosmopolitskom vegetacijom četinara i benetita.

Biljni svet u mezozoiku - trijas

Na severnoj hemisferi, na krajnjem severu Laurazije, karakteristično je pojavljivanje četinara iz familija Voltziaceae i Lebachiaaceae zajedno sa primitivnim cikasima, benetitama i drvenastim rastavićima.

Ginkgo biloba

Pojavljuju se i prvi predstavnici klase ginka (Ginkgopsida), koji su posebno brojni na severnijim geografskim širinama. Ove visoke drvenaste biljke formirale su pravu prašumu na području Laurazije.

Biljni svet u mezozoiku - trijas

Međutim, golosemenice su u zavisnosti od staništa imale različite forme, čija raznovrsnost dostiže današnju raznovrsnost skrivenosemenica. Javlja se žbunaste i forme lijana, pa čak i akvatične forme.

U trijaskim prašumama Laurazije pojavljuju se zeljaste papratnice iz familija Osmundaceae, Dipteridaceae i Polypodiaceae.

Na otvorenim, suvim površinama dominiraju paprati iz familija Matoniaceae i Gleicheniaceae, gradeći vegetaciju sličnu današnjim savanama.

Matonia je danas rasprostranjena na jugoistoku Azije

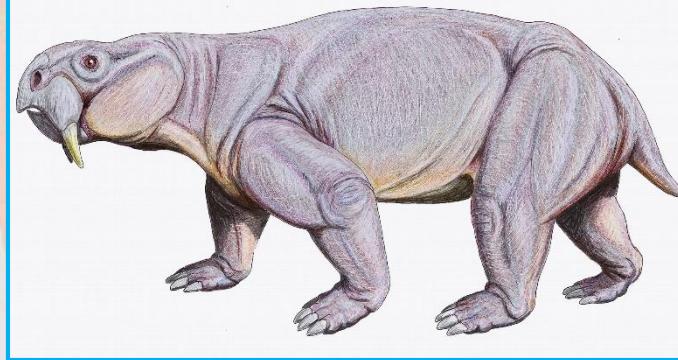
Životinjski svet u trijasu

U kičmenjačkoj kopnenoj fauni ranog trijasa karakteristični su sinapsidni herbivori kasnog Paleozoika, čija je raznovrsnost značajno smanjena. Veličina tetrapodnih kičmenjaka je generalno manja u odnosu na perm, a posebno na području **Gondvane**. Dve najveće grupe ovih kičmenjaka su *Dicynodontia* i *Procolophontoidea*.

Lystrosaurus - sinapsidni herbivorni gmizavac, čija dužina nije premašivala 2 m; ovaj gmizavac je posebno karakterističan za Gondvanu

U toku srednjeg i gornjeg trijasa pojavljuju se krupniji sinapsidni gmizavci, kao što je *Dinodontosaurus*.

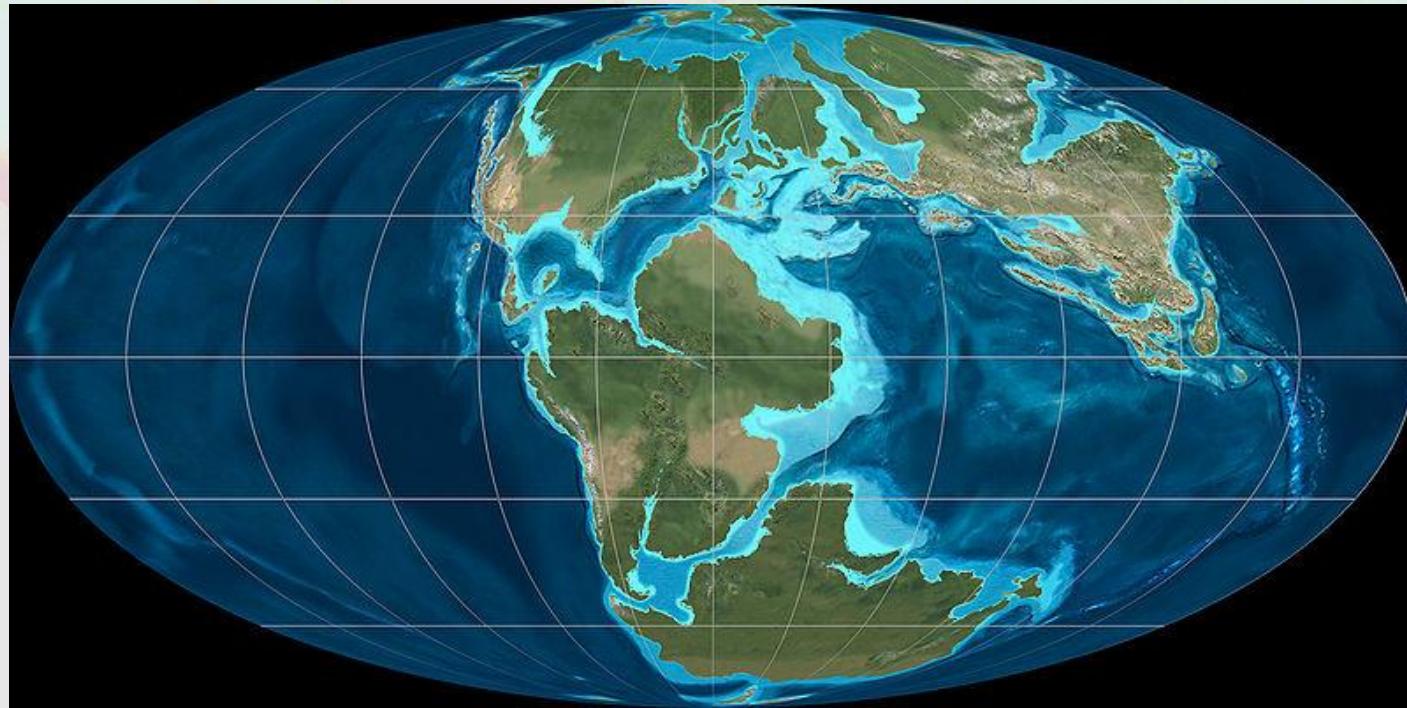

Dinodontosaurus - sinapsidni herbivorni gmizavac, čija je težina i do 1000 kg

Biljni svet u mezozoiku - Juri

Sušni uslovi koji su vladali u trijasu, u juri su zamenjeni veoma toploim i vlažnom klimom, koja je pogodovala intenzivnom razvoju i raznovrsnosti **golosemenica**, koje su gradile prave prašume. Kopno je već tada potpuno podeljeno meridionalnim, odnosno Sredozemnim morem, na Gondvanu i Lavraziju.

Raspored kopna i mora u juri

Biljni svet u mezozoiku - Jura

Na području **Gondvane**, tačnije centralne Afrike i jugozapadne J. Amerike i dalje postoji pustinjske oblasti, ali je preostali njen deo pokriven veoma bogatom vegetacijom u kojoj dominiraju četinari. Neposredno prema Ekvatoru razvijaju se šume u kojima dominira rod *Brachyoxylon*, karakterističan je endemičan drvenasti rod *Metapodocarpoxylon*, a brojno se javljaju i neki četinari karakteristični i za Lauraziju.

Araucaria, četinar koji danas naseljava J. Ameriku

Južno od pustinjske zone razvijaju se šume u kojima se javlja veći broj četinarskih rodova.

Najjužniju zonu Gondvane, zonu koja se odlikuje umereno hladnom klimom, obrastaju šume u kojima se javlja predak araukarije *Araucariopyxis* i neki drugi šire rasprostranjeni četinari, ali i druge golosemenice.

Biljni svet u mezozoiku - Juri

Šumska prostranstva odlikuju i **Lauraziju**, mada u nešto manjoj meri. I ovde dominiraju četinari i to predstavnici familija: *Cephalotaxaceae*, *Pinaceae*, *Podocarpaceae*, *Taxaceae*, *Taxodiaceae* i danas izumrli predstavnici porodice *Cheirolepidiaceae*.

Četinari

Veoma česti su i predstavnici žbunastih golosemenica reda *Bennettitales* i cikasi, ginka i diksonia.

U nižim spratovima se javljaju mnogobrojne paprati. Veoma važna grupa biljaka su semene paprati, koje su imale formu žbunova i niskog drveća.

Već u juri se uočava značajna diferencijacija flore i vegetacije južne i severne polulopte, što kasnije postaje još izraženije.

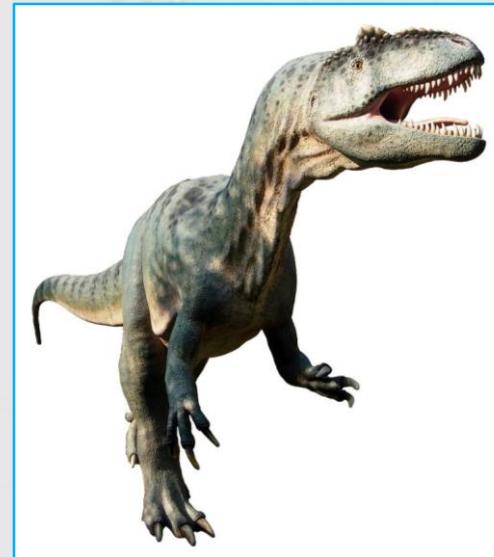

Životinjski svet u juri

Za juru je karakteristična diverzifikacija dinosaurusa, a posebno karnivornih. Ova era se sa pravom naziva „doba dinosaurusa“. Osim toga, pojavljuju se primitivni sisari i prve ptice.

Brachiosaurus –
herbivorni dinosaurus

Allosaurus – karnivorni
dinosaurus

Juramaia – primitivni
sisar

Archaeopteryx – jedan
od prvih rodova „ptica“
Spada u krilate
dinosauruse.

Biljni svet u mezozoiku - Krede

Kreda je period intenzivnog razvoja semenica, a posebno **skrivenosemenica**. Dominacija skrivenosemenica počinje krajem krede u epohi koja se naziva Campanian.

Njihova evolucija je zavisila od pčela i njihove građe i izgleda. Evolucija skrivenosemenica i pčela je dobar primer koevolucije.

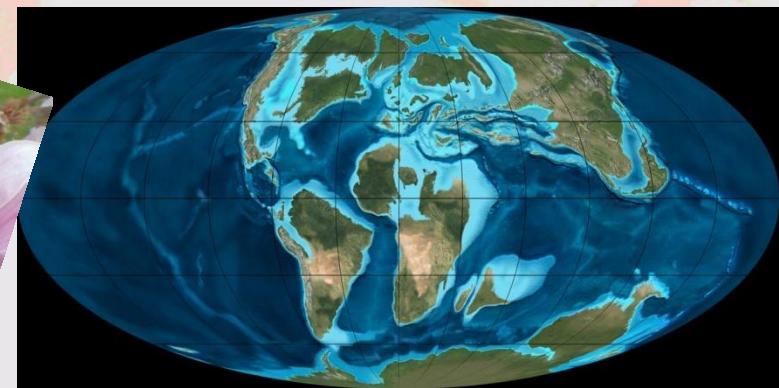
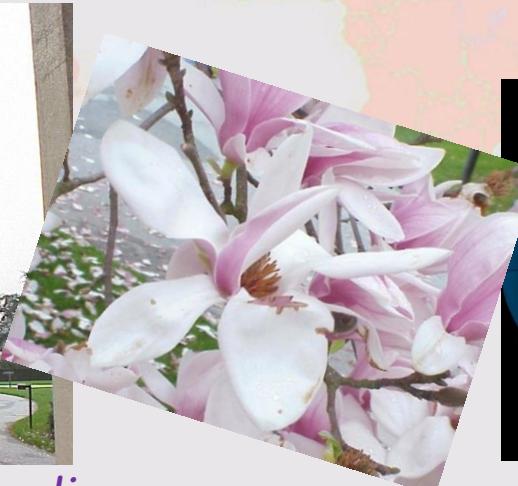
Prvi predstavnici mnogih širokolisnih vrsta (magnolije, platani, fikusi i druge) pojavljuju se u kredi.

U isto vreme, neke ranije mezozojske golosemenice nastavljaju da napreduju (*Araucaria*, četinari).

Pred kraj krede su izumrli predstavnici klase *Bennetitopsida* i dinosauri.

Magnolia

Raspored kopna i mora u kredi

